

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/72/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321201956
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4321201956.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci osoby oprávnenej na výživu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. C. XXXX/XX D., E., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Beátou Hilvertovou, advokátka so sídlom v Leviciach, Ul. Sládkovičova 1, proti osobe výživou povinnej: F. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom G. C. XXX/XX, E., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Ondrejom Mészárosom, advokát so sídlom v Želiezovciach, Brezová 10, o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní oprávnenej proti rozsudku Okresného súdu Levice, č. k. 17Pc/12/2021-566 zo dňa 17.01.2024, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom uložil osobe povinnej platiť výživné prispievať na oprávnenú sumou 250,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám od 13.05.2021 do 29.10.2022 (I. výrok). Návrh oprávnenej osoby na výživné vo zvyšnej časti zamietol (II. výrok). Zaostané výživné za obdobie od 13.05.2021 do 29.10.2022 podľa prvoinštančného súdu nevzniklo (III. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“) a vzhliadol dôvodnosť zaviazat' povinného k vyživovacej povinnosti na oprávnenú sumou 250,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, t. j. dňom 13.05.2021 do 29.10.2022, t. j. do času ukončenia štúdia oprávnenej na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (ďalej aj „PF UK“), ktoré výživné spolu s rodinnými prídavkami, výživným zo strany matky je schopné pokryť odôvodnené potreby oprávnenej, rešpektujúc zásadu rovnakej životnej úrovne detí a rodičov. V predmetnom konaní ide v poradí o druhý rozsudok prvoinštančného súdu, nakoľko predchádzajúci bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.02.2023 č. k. 7CoP/43/2022-405 zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, za účelom vypočutia oprávnenej v súvislosti s jej prípravou na budúce povolanie a zaoberanie sa skutočnosťou, či jej aktuálne štúdium započaté v priebehu odvolacieho konania možno považovať za sústavnú prípravu na budúce povolanie, z akého dôvodu začala študovať tretíkrát v prvom ročníku vysokej školy, ako aj k dôvodom, pre ktoré ani jedno z predchádzajúcich dvoch štúdií riadne neukončila. Mal za preukázané, že oprávnená študovala na PF UK v Bratislave, ktoré štúdium ukončila bez vykonania štátnych skúšok a následne započala štúdium na inej univerzite v inom študijnom odbore – učiteľstvo anglického jazyka a anglickej literatúry na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre (ďalej aj „UKF“), preto dobu určenia

vyživovacej povinnosti ohraničil do 29.10.2022. Oprávnená zdôvodňovala zmenu štúdia nezvládaním štúdia práva po psychickej stránke, tiež, že ju štúdium nenapĺňalo, na čo malo vplyv prebiehajúce súdne konanie, avšak dané dôvody prvoinštančný súd nepovažoval za objektívne spôsobilé vyvodiť záver o sústavnosti a prípravy oprávnenej na povolanie, čo je zákonom akceptovaným dôvodom trvania vyživovacej povinnosti rodiča voči dieťaťu. Poukázal na potrebu prihliadať na nezneužívanie rodičovskej vyživovacej povinnosti, ktorá v danom prípade predstavovala opakované zmeny študijných programov či samotnej vysokej školy, preto v prejednávanej veci nemohol akceptovať, že tvrdenie, že oprávnená sa sústavne a cieľavedome pripravuje na budúce povolanie, a to vzhľadom na diametrálne odlišné zameranie aktuálneho štúdia oproti predchádzajúcemu, keď opätovne začala študovať na v poradí 3. vysokej škole. Daný záver nespochybňuje ani ňou predložený psychologický nález poukazujúci na prebehľú zmiešano-úskostnodedepresívnu epizódu v rámci adaptácie na kombináciu záťažových psycho-reaktívnych faktorov, keď z výpovede oprávnenej vyplynulo, že jej ďalšia návšteva u psychológa nebola nevyhnutná z dôvodov zlepšenia psychického stavu, preto zmenu študijného programu z dôvodov straty záujmu o štúdium považoval za znak svojvoľnosti a nie sústavnosti, pretože štúdium práva, rovnako ako predchádzajúce štúdium, bolo ukončené predčasne, bez riadneho ukončenia aspoň bakalárskeho štúdia, preto ukončením štúdia na PF UK zanikla vyživovacia povinnosť povinného a návrh vo zvyšnej časti zamietol. Tiež prihliadol na skutočnosť, že povinný dobrovoľne prispieval na výživu oprávnenej výživným v sume 150,- eur, neskôr uhradil výživné v nižšej sume, pričom identické výživné uhradil aj na maloletú sestru oprávnenej, ktorá je žiačkou 2. stupňa základnej školy (sp. zn. 10P/158/2019). Argument povinného o možnosti oprávnenej si brigádnicke privyrábať nepovažoval za dôvodný a taktiež nezistil dôvody pre posúdenie konania oprávnenej v rozpore s dobrými mravmi, keďže k výraznému zhoršeniu vzájomných vzťahov medzi oprávnenu a povinným došlo v čase rozvodu manželstva rodičov oprávnenej, ktorej správanie nemožno považovať za natoľko intenzívne a hrubé, že by vyvolalo nemožnosť priznania výživného pre rozpor s dobrými mravmi, pretože dôvody narušenia vzťahov nespočívali výlučne alebo v prevažnej miere na jej strane, ale na ich narušení sa podieľal aj povinný a nevraživý vzťah medzi otcom a plnoletým dieťaťom je dôsledkom aj vzájomných sporov a konfliktov medzi rodičmi oprávnenej, ktorých bola účastná. Dôvod zvýšenia vyživovacej povinnosti z pôvodne dohodnutej sumy 150,- eur na sumu 250,- eur, ktorú vymedzili účastníci konania v písomnej dohode o výživnom pred nástupom oprávnenej na PF UK v Bratislave, ktorú zmenu vysokej školy povinný akceptoval, považoval za primerané, ktoré výživné je spôsobilé, spolu s výživným zo strany matky, so stravovaním, bývaním oprávnenej, ako aj prevádzkou rodinného domu, ktorého je oprávnená spoluvlastníkom, pokryť jej odôvodnené potreby, s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť povinného k maloletej H. pochádzajúcej z manželstva. Nevychádzal len z príjmov deklarovaných predloženými daňovými priznaniami obchodných spoločností, či príjmov deklarovaných predloženými mzdovými listami, potvrdeniami o ich zdaniteľných príjmoch, ale hodnotil celkovú životnú úroveň vo vzťahu k ich výdavkom a majetkovým pomerom. Pokiaľ matka ako aj otec oprávnenej si zo zamestnaneckého pomeru vykazujú pomerne nízke príjmy, ich obchodné spoločnosti podľa daňových priznaní vykazujú stratu, prípadne minimálny základ dane, avšak vzhľadom na dlhodobé podnikanie oboch rodičov je zrejmé, že ich príjmy takto deklarované nezodpovedajú realite a za absurdné považoval tvrdenie povinného o neexistencii iného príjmu, než príjmu z pracovného pomeru, ktorý od 01.07.2022 činí 400,- eur mesačne brutto, pretože existenciu reálnych príjmov preukazujú aj jeho výdavky, a to na splátky hypotekárneho úveru na výstavbu rodinného domu poskytnutého vo výške 120 000,- eur, ktorý spláca po 712,40 eura mesačne, keď podľa vyjadrenia povinného náklady na výstavbu rodinného domu nie sú plne finančne kryté z úveru, ale financuje ich aj zo súkromných zdrojov a v čase rozhodovania súdu dom bol dokončený, skolaudovaný a obývaný povinným a jeho manželkou. Poukázal na úspešnosť obchodnej spoločnosti F. I., J. na trhu, vzhľadom na tvrdenie povinného o jeho neschopnosti pokryť dopyt zákazníkov po službách, keď pre nepriaznivý zdravotný stav prijal ďalšieho zamestnanca s príjmom 900,- eur brutto mesačne, pričom povinný je tiež výlučným, prípadne podielovým spoluvlastníkom niekoľkých nehnuteľností využívaných inými osobami, prípadne pre účely sídla spoločnosti. Napriek dištančnému vzdelávaniu oprávnenej, si musela pre svoju potrebu zabezpečiť študijnú literatúru a vynakladať výdavky na základné životné potreby, príjem vyplácaný jej matkou nedosahovala počas celého konania pravidelne, avšak tento ďalší príjem je na jej prospech a nezavahuje rodiča vyživovacej povinnosti. Ohľadom zročné výživného prihliadol na platby povinného celkovo vo výške 4 697,12 eura, pričom mal zaplatiť od začatia konania do 29.10.2022 sumu 4 378,82 eura, preto uzavrel, že povinnému zročné výživné nevzniklo.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala oprávnená v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a zaviazal povinného k vyživovacej povinnosti vo výške 250,- eur mesačne od 13.05.2021.

5. Podstatou odvolacích námietok boli dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Poukázala na mimoriadne rozsiahle dokazovanie súdom prvej inštancie, ktorý v intenciách odvolacieho súdu vykonal jej výsluch a trvala na tom, že vyživovacia povinnosť povinného naďalej trvá. V čase začatia konania študovala na UKF v Nitre, následne na PF UK v Bratislave, ktoré štúdium ukončila z objektívneho dôvodu, pretože ho nezvládala po psychickej stránke, na čo malo vplyv aj dlhotrvajúce súdne konanie s povinným a jeho antagonistický postoj proti nej, preto navštívila psychológa, prežila zmiešanú úzkostno-depresívnu epizódu v rámci adaptácie na kombináciu záťažových psycho-reaktívnych faktorov, avšak z dôvodu ochrany duševného zdravia ukončila štúdium na PF UK v Bratislave a začala študovať na tej istej fakulte, ktorú študovala ako prvú na UKF v Nitre, pedagogická fakulta, študijný program učiteľstvo anglického jazyka a literatúry dennou formou, teda sa vrátila na VŠ aj smer započatý ešte v roku 2019. Dostatočne preukázala, že má záujem na sústavnosti prípravy na budúce povolanie, pričom zmena vysokej školy na tú istú školu, ktorú začala navštevovať v roku 2019 nie je zneužívaním rodičovskej vyživovacej povinnosti, keďže počas štúdia na UKF v Nitre, pedagogická fakulta, osvedčila pozitívne študijné výsledky, ktoré dopĺňa aj listinami o absolvovaní voliteľných a výberových predmetov s kreditmi, o štúdium záujem nestratila a má záujem o ukončenie bakalárskeho štúdia, následne magisterského. Preto záver prvoinštančného súdu vyjadrený v bode 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku považovala za nesprávny, teda vyživovacia povinnosť voči nej naďalej trvá. Poukázala na povinným absolvovanie exotických dovolení, vlastníctvo nehnuteľností, novootvorenú predajňu a za nespravodlivé či nemorálne by bolo, keby neprispieval na jej výživu.

6. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu oprávnenej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal už na tretíkrát začaté štúdium oprávnenou opätovne od 1. ročníka, pričom prvú školu UKF Nitra ukončila vraj pre napäté vzťahy v rodine v súvislosti s rozvodom jej rodičov a chcela vyskúšať štúdium práva, kde študovala následne dva roky a jeden mesiac, ktorú tiež ukončila s tvrdením, že to bola ešte horšia rodinná situácia, ktorý dôvod nie je možný považovať ako objektívny pre ukončenie štúdia na vysokej škole, oprávnená si len hľadá zámienku pre ospravedlnenie svojvoľného ukončenia štúdia, keď v oboch situáciách využila obdobnú odpoveď a to rodinnú situáciu, ktorú sa svojim správaním nesnaží zmierniť, ale zlé vzťahy ešte prehľbuje. Považoval za irelevantné tvrdenie o nezvládaní štúdia po psychickej stránke ovplyvnené dlhotrvajúcim súdnym konaním, ktoré iniciovala samotná oprávnená, ktorá mohla návrh vziať späť, preto sa na trvanie sporu nemôže odvolávať. Opätovne začala študovať 1. ročník UKF Nitra ten istý smer, ktorý začala študovať v roku 2019, preto nemohla preukazovať sústavnosť prípravy na budúce povolanie, čomu by tak bolo, ak by ho neukončila predtým, keď ho začala ešte v roku 2019. Jej protichodné konanie nasvedčuje svojvôli a správaniu z rozmaru, pričom neprejavuje voči nemu ani základnú úctu a spôsoby slušného správania, snaží sa zneužívať len jeho rodičovskú vyživovaciu povinnosť a vidí ho len ako stroj na peniaze. V minulosti dostala od rodičov, teda aj od neho, bezodplatne rodinný dom s pozemkami, na čo je tiež potrebné prihliadnuť. Poukázal na dobu, ktorá jej chýbala do ukončenia bakalárskeho štúdia na Právnickej fakulte UK v Bratislava v trvaní necelého roka a na účelovosť konania oprávnenej predložením psychologického nálezu, ktorým sa snaží svoje konanie opakovanej svojvoľnej zmeny vysokej školy ospravedlniť.

7. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 CMP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je

dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty oprávnenej osoby v odvolaní.

10. V prejednávanej veci sa oprávnená domáhala určenia vyživovacej povinnosti od povinného (otca) od podania návrhu, keďže jej odôvodnené potreby vyžadujú vyššiu sumu výživného, než na základe písomnej dohody sa povinný zaviazal na jej výživu prispievať sumou 250,- eur mesačne, avšak počnúc mesiacom december 2021 začal zasielať výživné len vo výške 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie považoval návrh oprávnenej za dôvodný, preto rozhodol o vyživovacej povinnosti povinného vo výške 250,- eur mesačne, avšak iba za dobu od podania návrhu, t. j. od 13.05.2021 do 29.10.2022, kedy oprávnená ukončila štúdium na Právnickej fakulte UK v Bratislave, začala síce študovať na v poradí tretej vysokej škole, avšak uvedené nepovažoval za sústavnú prípravu na budúce povolanie z dôvodu, že zmena študijného programu z dôvodov straty záujmu o štúdium vykazuje znaky svojvoľnosti a nie sústavnosti, keď aj predchádzajúce štúdium práva bolo ukončené predčasne bez riadneho ukončenia aspoň bakalárskeho štúdia.

11. Podľa § 62 ods. 1 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom však trvá po dobu, ktorá v jednotlivých prípadoch sa odlišuje, a ktorá je potrebná na to, aby dieťa podľa svojich schopností a nadania mohlo získať vedomosti a znalosti, potrebné na náležité vyzbrojenie sa pre začlenenie sa do takej pracovnej činnosti, v ktorej sa môže plne uplatniť. Platí preto, že ak sa dieťa pripravuje štúdiom na svoje budúce zamestnanie, trvá vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu tak dlho, pokiaľ táto jeho príprava nie je skončená. Predpokladom však je, že sa dieťa tejto príprave náležite venuje, teda riadne študuje. Len čo je však táto odborná príprava skončená a dieťa má možnosť sa živiť vlastnou prácou, vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu zanikne. Dieťa môže byť schopné sa samostatne sa živiť po ukončení strednej školy (ak mu to podmienky na trhu práce umožňujú), alebo prípadne až po ukončení štúdia na vysokej škole. Pri rozhodovaní súdov o výživnom sa taktiež uplatňuje zásada, podľa ktorej rodičia sú zodpovední za všestranný, duševný a telesný rozvoj svojich detí, z čoho vyplýva, že rodičia sú povinní dbať na to, aby dieťa našlo zdroj svojej obživy v takom obore, pre ktorý má schopnosti a v ktorom sa môže náležite uplatniť. V prípade, pokiaľ však nastane taká situácia, že dieťa absolvuje určitú školskú prípravu, ktorú si zvolilo, a pre ktorú má schopnosti a nadanie a táto je ukončená riadnym spôsobom, pričom nemá záujem ďalej v tomto obore prehľbovať svoje schopnosti a vedomosti ďalším štúdiom, platí podľa súdnej praxe, že dieťa je schopné samo sa živiť, ktorá skutočnosť je dôvodom na zánik vyživovacej povinnosti rodičov voči nemu v zmysle ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

13. Sústavnou prípravou na budúce povolanie je štúdium na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky, štúdium na vysokej škole až do získania vysokoškolského vzdelania prvého či druhého stupňa podľa zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách, iné štúdium alebo výučba, ktoré je postavené na roveň štúdia na stredných a vysokých školách podľa rozhodnutia Ministerstva školstva Slovenskej republiky.

14. Oprávnená nenamietala výšku vyživovacej povinnosti uloženú povinnému, avšak nesúhlasila s ohraničením doby trvania vyživovacej povinnosti do 29.10.2022 argumentujúc, že pokračuje v riadnom štúdiu, pričom zdôvodnila ukončenie predchádzajúceho štúdia.

15. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie o dôvodoch, pre ktoré ohraničil dobu vyživovacej povinnosti povinného v bode 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku plne stotožňuje a dodáva, že uvedené nemožno považovať za riadnu prípravu na budúce povolanie štúdiom, keď oprávnená bez relevantného dôvodu začala študovať na v poradí tretej vysokej škole, pričom vysoká škola, ktorou navštevuje, je totožná so štúdiom, ktoré absolvovala v roku 2019 na UKF, Pedagogická fakulta v Nitre, následne toto štúdium zanechala a začala študovať na Právnickej fakulte UK v Bratislave od

03.09.2020, ktoré taktiež bezdôvodne ukončila, teda jej tvrdenia o objektívnych dôvodoch pre zmenu štúdia nevzhladol ani odvolací súd. Tiež je potrebné dodať, že oprávnená už v čase prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie v rámci odvolacieho konania začala študovať na aktuálne v poradí tretej vysokej škole, na ktorú s určitou nebola prijatá zo dňa na deň, teda musela mať vedomosť o ukončení štúdia PF UK, čo vyplývalo z jej rozhodnutia, keď začiatok štúdia na aktuálnej vysokej škole bol od 06.09.2022 a muselo tomu predchádzať prijímacie konanie, ktorú skutočnosť oprávnená v auguste 2022 neoznámila súdu, ktoré konanie jednoznačne možno považovať za účelové z jej strany. V danom prípade síce oprávnená študuje na vysokej škole, ale jej konanie vykazuje znaky sebeckosti, svojvôle, pričom už v čase prvého rozhodovania súdu prvej inštancie vedela, že v štúdiu na Právnickej fakulte UK v Bratislave nemá v pláne pokračovať a nastúpila už tretíkrát do prvého ročníka vysokej školy, a to tej istej, kde štúdiom zanechala v roku 2020.

16. Rovnako je bez opodstatnenia argumentácia oprávnenej, že nezvládala štúdium na Právnickej fakulte UK v Bratislave, na čo malo mať podľa nej vplyv dlhotrvajúce súdne konanie, keď na danej škole začala študovať dňa 03.09.2020 a konanie vo veci určenia vyživovacej povinnosti začalo dňa 13.05.2021, teda na konci prvého ročníka štúdia, ktoré štúdiom už ukončila na konci druhého ročníka, čoho dôkazom je prijatie na ďalšiu vysokú školu od 06.09.2022.

17. Odvolací súd teda konanie oprávnenej vyhodnotil ako tendenčné a v žiadnom prípade nezakladajúce dôvodnosť trvania vyživovacej povinnosti povinného, pričom nespochybňuje právo voľby oprávnenej ohľadne štúdia a získania potrebnej kvalifikácie, avšak zmena študijných programov bez pádných a opodstatnených dôvodov nemôže byť na úkor povinného rodiča z vyživovacej povinnosti, pretože zmenou štúdia nepochybne dochádza k predlžovaniu doby štúdia a tým aj odkázanosti dieťaťa na vyživovaciu povinnosť rodiča, ktorá rodiča nemá zaťažovať za daného predpokladu, že je zmena štúdia svojvoľná tak, ako to bolo v danom prípade.

18. Žiadne iné relevantné dôvody oprávnená v podanom odvolaní neuviedla, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. Odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

20. CMP v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradiť trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Oprávneným účastníkom na náhradu trov odvolacieho konania by bola v danej veci osoba povinná z vyživovacej povinnosti. Odvolací súd však vzhľadom na charakter daného konania – o určenie vyživovacej povinnosti rodiča k plnoletému dieťaťu – považuje za spravodlivé, aby si každý z účastníkov znášal trovy odvolacieho konania sám a v súlade so všeobecnou zásadou náhrady trov v mimosporovom konaní a s poukazom na ustanovenie § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).